

LỜI SỐNG

Tháng 9. 2012

**“Ai uống nước này sẽ lại khát.
Còn ai uống nước tôi cho, sẽ không bao giờ khát nữa.
Và nước tôi cho sẽ trở thành nơi người ấy
một mạch nước vọt lên, đem lại sự sống đời đời”.**

(Gv 4, 13-14)

Nơi viên ngọc này của Tin Mừng là những lời nói với thiếu phụ người xứ Sa-ma-ri-a, bên bờ giếng Gia-cóp, Đức Giêsu đề cập đến nước như yếu tố tầm thường nhất, nhưng hiển nhiên là yếu tố được người ta mong ước nhất, chính yếu nhất đối với người quen thuộc với sa mạc. Người đó không cần nhiều lời giải thích để làm cho ta hiểu được nước là gì.

Nước trào lên là để đem lại sự sống tự nhiên cho ta, đang khi đó nước hằng sống mà Đức Giêsu nói đến thì dành cho sự sống đời đời.

Cũng như sa mạc chỉ nở hoa sau một trận mưa lớn, cũng vậy những hạt giống vùi nơi ta qua phép Rửa, chỉ có thể nảy mầm khi được tưới bằng Lời Chúa. Và cái cây con lớn lên, đem lại những nhánh mới và có hình thể một cái cây hay một đóa hoa rất đẹp. Được như vậy là vì nó nhận được nước hằng sống của Lời Chúa, lời làm phát sinh sự sống và giữ cho nó tồn tại đến muôn đời.

**“Ai uống nước này sẽ lại khát.
Còn ai uống nước tôi cho, sẽ không bao giờ khát nữa.
Và nước tôi cho sẽ trở thành nơi người ấy
một mạch nước vọt lên, đem lại sự sống đời đời”.**

Những lời của Đức Giêsu nói với tất cả chúng ta, những người đang đói khát trên thế giới này: nói với những người ý thức về sự khô cằn thiêng liêng của mình và còn cảm thấy nổi ray rứt của cơn khát và nói với những người không còn cảm thấy cả nhu cầu phải uống nơi nguồn sự sống thật, và nguồn của những giá trị lớn lao của nhân loại.

Nhưng cuối cùng, Đức Giêsu ngỏ chính với tất cả mọi người nam nữ ngày nay một lời mời gọi, bằng cách mạc khải cho biết ở đâu ta có thể tìm được câu trả lời cho những câu hỏi “tại sao” của ta, và được thoả mãn hoàn toàn cho những ước muốn của mình.

Vậy tất cả chúng ta phải kín mức nơi Lời của Người, phải để cho mình thấm nhuần sứ điệp của Người.

Bằng cách nào?

Bằng cách tái Tin Mừng hoá cuộc sống của ta, đối chiếu cuộc sống ấy với Lời của Người, tìm cách tư duy với trí năng của Đức Giêsu và mến yêu với tấm lòng của Người.

Mỗi giây phút mà ta tìm cách sống Tin Mừng thì ta đều uống lấy giọt nước hằng sống ấy. Mỗi cử chỉ yêu thương đối với người bên cạnh ta đều là một ngụm nước ấy.

Phải, bởi vì nước hằng sống và quý giá ấy có điều đặc biệt này là nó vọt lên trong cõi lòng ta, mỗi lần chúng ta mở lòng mến yêu tất cả mọi người. Đó là một nguồn nước - của Thiên Chúa - nó đem lại nước theo mức độ là cái mạch sâu của nó được dùng để làm thỏa cơn khát của người khác, với những hành động yêu thương lớn nhỏ.

**“Ai uống nước này sẽ lại khát.
Còn ai uống nước tôi cho, sẽ không bao giờ khát nữa.
Và nước tôi cho sẽ trở thành nơi người ấy
một mạch nước vọt lên, đem lại sự sống đời đời”.**

Vậy chúng ta hiểu rằng, để không bị khát, thì ta phải cho đi nước hằng sống mà ta kín được nơi Người trong chính chúng ta. Đôi khi chỉ cần một lời nói, một nụ cười, một dấu hiệu tương thân tương ái, để lại đem đến cho mình một cảm giác đầy tràn, thoả mãn sâu xa, một niềm vui dội lên. Và nếu ta tiếp tục cho đi, thì bồn nước bình an và sự sống ấy sẽ mang nước đến ngày càng dồi dào hơn, mà không bao giờ cạn.

Cũng còn một bí mật khác nữa mà Đức Giêsu đã mạc khải cho chúng ta, một loại giếng không đáy để ta kín nước. Khi hai hoặc ba người hợp nhất với nhau nhân danh Người, bằng cách yêu mến nhau với chính tình yêu của Người, thì chính Người sẽ ở giữa họ (Xem Mt 18, 20). Chính khi đó ta cảm thấy mình được tự do, hiệp nhất, đầy ánh sáng và những suối nước hằng sống trào lên từ cõi lòng ta (Xem Ga 7, 38). Đó là lời hứa của Đức Giêsu được thực hiện, bởi vì chính từ nơi Người hiện diện giữa chúng ta mà nước vọt lên làm thoả cơn khát của ta đến muôn đời.

Chiara Lubich